

OB TEDNU JACK & HEINTZ MORA VRNITI VLADI PROFIT

V Washingtonu je razširjena zvešica, da bo šla Mrs. Roosevelt zopet kmalu na potovanje sicer bo šla zdaj proti jugu, čim nekateri mislijo, da bo skala južnoameriške republike drugi trdijo, da bo obiskala samo one kraje, kjer so stani ameriški vojaki.

Δ Javnosti se dozda še ni dopisalo o škandaloznih razmerah v ameriških ujetniških taboriških, kjer se nahajajo nemški vojsaki. Preiskava je dognala, da so v teh taboriških naciji vse tate sodišču, ki sodijo vse, ki so proti Hitlerju. Napolnjeni so s taboriščnimi taboriščniki, ki so proti Hitlerju. Napolnjeni so s taboriščnimi taboriščniki, ki so proti Hitlerju.

Δ Ameriške republike vedno bolj iskajo na Argentino, da prelože svoje diplomatske odnose s tem državo. Nekatere grozijo, da se same pretrgajo diplomatske odnose s Argentino, če bo še naprej ostala na "oni" strani. Sačetni si nihče ne upa. Angliji bi mnogo življenj iz Argentine, zato se obotavlja nastopiti na nji. Ameriški državni tajnik na rokah dokazuje, da opero iz Argentine nemški agenti so, na primer, strmoglavili iz njim, naklonjeno vlado v vijki.

Δ bisk poljskega premierja olajczyka v Washingtonu je prestavljen za nekaj tednov, ok je, ker hoče z njim najgovoriti premier Churchill, e še ni vrnil v London. Odbo dal Londonu in Washingtonu nekaj časa, da zavzame končno stališče v poljsko-tem sporu.

Δ ojni strategji mislijo, da bo- ačeli zavezniški ofenzivno pro- aponski na takle način: naj- o bo zavzela zračna sila baze i Kitajskem; potem se bo pri- ala bojna mornarica in takoj o bo pripravljena armada. o vno vlogo pri tem bo igrala da ameriška bojna sila. eriška mornarica bo najbrže anizirala v sporazumu s Ki- ko nekaj strateških baz na njem vzhodu po vojni. S tem e biti vedno na straži proti onski.

Δ uska fronta na skrajnem vse- u je dlje časa spi. Toda vsa menja kažejo, da bo Rusija alu udarila proti Finski. Iz skve se namreč vedno po- tje sliši očitke proti "finskim nim zločincem."

Δ da se Španija toliko časa obo- la stopiti odprto na stran enikov, je vzrok ta, ker mo misli, da zmaga zavezni- e še ne bo prišla tako kmalu, im je sicer prepričan, da bo- končno zavezniški zmagali. S lačevanjem hoče dobiti zase največ mogoče.

Δ zavezniški so prepričani, da bi en največjih nemških mest bili s zračno silo vsa mesta, i bi napadali 14 dni brez pre- nka, to je noč in dan in če bilo to fizično mogoče.

Kupujte vojne bonde!

Clevelandska tovarna mora vrniti v blagajno Zed. držav \$1,750,000 od prevelikega dobička v letu 1942 na vojnih naročilih.

Cleveland, O. — Vojni department Zed. držav je večer ukazal industrijski firmi Jack & Heintz, da mora vrniti v zvezno blagajno \$1,750,000. Ta vsota reprezentira prevelik dobiček, ki ga je napravila firma na vladnih vojnih naročilih v letu, ki se je končalo 31. oktobra 1942.

Nadaljne tri unije so se zadovoljile s priboljškom

Washington. — Tri unije železničarjev, to je strojniki, spredniki in premikači, so izjavile, da sprejmejo priboljšek pri plači, kakor jim je ponudil predsednik Roosevelt. Delavci bodo dobili 4 cente več na uro in 5 centov povrh pri overtime.

Uniji strojevodij in trainmanov sta že prej sprejeli ponudbo predsednika in tako imajo zdaj vsi železničarji, ki so v zvezi z direktnim obratom, isto bazično plačo. Treba je še ugoditi 15 drugim unijam pri železnih.

Grški gerilci so nehali z bojevanjem

Kairo. — Odpor gerilcev v Grčiji proti Nemcem in Bolgarom se je skoro popolnoma zrušil, tako pripovedujejo begunci, ki dohajajo sem. Okupatorji se za vsak odpor masčujejo z masnimi eksekucijami nad domačimi prebivalstvom, kar je končno zlomilo odpor.

Novi uradniki

Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ ima za letošnji odbor: Duhovni vodja Rev. A. L. Bombach, predsednik Math Tekavec, podpredsednik Frank Berus, tajnica Theresa Zdešar, 26061 Arbor Ave., blagajnik Anton Tekavec, zapisničarica Kathy Robert, nadzorniki: Mary Jarce-Kostainšek, Frank Berus, Frank Kosten, rediteljica in zastavonošinja Mary Kolman, zdravniki: dr. Skur, dr. Perme. Seje so vsako 2. nedelo v mesecu ob dveh popoldne v šolski dvorani sv. Kristine.

Nesreča pri delu

Frank Hočvar, stanujoč na 5377 St. Clair Ave. se je večer pri delu v tovarni močno poškodoval, ko se je zvrnil nanj težak žrvaj za premost. Nahaja se v Charity bolnišnici.

IZ BOJNE FRONTE

(Sobota, 15. januarja)

RUSIJA — Ruske armade so okupirale Možir in Kalinkoviči v Belorusiji. Kozaki sledujejo Nemce zapadno od tod skozi Pripeška močvirja. Druga kolona prodira vedno globlje v Poljsko in tretja pobija Nemce v ovinku reke Dunaj.

ITALIJA — Nemci so vrgli okrog Cassino močno verigo obramb, ki so nekoliko ustavile peto ameriško armado.

BOLGARIJA — Bolgarska vlada je ukazala, da se izseli iz glavnega mesta Sofije 300.000 oseb civilnega prebivalstva, ker je mesto postalo stalna tarča zavezniških bombnikov.

PACIFIK — V bojih na Novi Britaniji so ameriški marini pobili zopet več sto Japoncev.

Nehajmo že govoriti o skorajšnji zmagi, svari mornariški tajnik

Cleveland, O. — Mornariški tajnik Frank Knox, ki je bil večer v Clevelandu, je resno posvaril meščanstvo in narod sploh, naj ne nehamo govoriti o zgodnjem koncu vojne. Take govorice nehoti zelo škodujejo vojnemu naporu, je izjavil Mr. Knox pri zakuski v hotelu Statler večerj opoldne.

"Mi smo šele v začetku pogona, ki bo dosegel zmago," je poudarjal. "Mi se šele organiziramo za glavni napad in boljše bo za nas, če nekoliko podaljšamo dobo, ki bo potrebna, da stremo Nemčijo. Pred nami so še trdi boji. Lansko leto je bilo leto priprav, leto je pa šele leto za sprosen napad."

Mornariški tajnik je tudi povedal o neverjetnem porastu naše mornarice v preteklem letu. Posadka šteje danes 2,957,122 moštva, dočim se je število bojnih ladij podvojilo.

VABILO NA SHOD

Tem potom se v ljudno vabi na sejo narodne organizacije za pobijanje otroške paralize. Seja bo v ponedeljek, 17. januarja ob pol osmih zvečer v glavnem uradu Slovenske dobrodelne zveze na 6403 St. Clair Ave.

Za sodelovanje so v ljudno naproseni vsi tisti, ki so že v preteklosti pripomogli do lepega uspeha tozadevnih prireditelj, kakor tudi vsi oni, ki so pripravljeni pomagati v prihodnosti. Pridite!

Vabi vas Pripravljalni odbor za narodni sklad za pobijanje otroške paralize.

Japonski in madžarski poslanik sta ubita

London. — Radio iz Ankare, Turčija, naznanja, da sta bila pri bombnem napadu na Sofijo, glavno mesto Bolgarije, ubita japonski in madžarski poslanik. Bolgarska vlada je ukazala izprazniti mesto.

Senator O'Daniel pozivlja na poraz Roosevelta

Washington. — Senator O'Daniel, demokrat iz Texasa, je zaklical svojim kolegom v kongresu, da je treba poraziti predsednika Roosevelta pri prihodnjih volitvah, ako hočemo imeti zopet ustavno vlado v tej deželi.

Več ruma in žganja, pa manj piva in cigaret

Washington. — Vladni eksperti trdijo, da bo imel ameriški narod v prihodnjih mesecih več ruma in žganja, pa mnogo manj piva in cigaret.

Lesno skladišče zgorelo

Sinoči je zgorelo lesno skladišče St. Clair Lumber Co. na 16530 St. Clair Ave. Zgorelo je več kot pol milijona čevljev lesa. Sij od požara je bil viden več milj daleč.

Na operacijo

V Grace bolnišnico na W. 14. St. se je morala podati v syrho operacije Mrs. Mary Godec, po domače Polončičeva iz 3514 E. 91. St.

Nova državljanka

Mrs. Rose Lausche, 1039 E. 61. St. je postala 6. decembra ameriška državljanka. Čestitamo! Bilo je pač lepo darilo od Miklavža.

LAUSCHE BO KANDIDAT ZA GUVERNERJA V OHIO

Sicer se sam še ni izjavil, toda njegovi ožji prijatelji so prepričani, da bo kandidat in da se bo izjavil na 30. januarja.

Cleveland, O. — Ožji prijatelji clevelandskega župana Franka Lauschea so večer z vso gotovostjo trdili, da bo Lausche kandidiral za ohijjskega guvernerja in da bo izjavil svojo kandidaturo na 30. januarja, ko bo glavni govornik na konvenciji Ohijjskih mladih, demokratov, ki se bo vršila v hotelu Hollenden.

Od njegove izvolitve županom lanskega novembra pritiskajo demokrati iz vseh delov države nanj, naj bi letos kandidiral za guvernerja. On se pa glede tega ni še nič izjavil, toda nobena tajnost ni, da se resno bavi s to mislijo.

Vsak dan prihajajo naj pisma od demokratskih voditeljev iz vseh delov države z apelom, naj bi jim prišel obdržavati govore in naj bi se izjavil glede kandidature brez odloga.

Lausche je dozda odklonil vsa vabila na govorniške ture in je edino sprejel za glavnega govornika na konvenciji gori imenovane organizacije. Njegovi najintimnejši prijatelji so prepričani, da bo takrat povedal, da bo guvernerski kandidat.

Več demokratov je, ki so pri volji prigrisati svojo kandidaturo za guvernerja, toda vsak čaka, kaj bo napravil župan Lausche, za katerega vedo, da bi bil najmočnejši kandidat.

Voditelji nekaj večjih okrajev v državi so hoteli zainteresirati Lauschea, da bi kandidiral v zvezni senat proti Taftu. Toda odločno jim je povedal, da ga to ne zanima. Glavni demokratski voditelji v Ohio so Horstman, Miller, Nolan in Heer. Toda Lausche se ne boji kandidirati, ako se odloči, tudi če ti štirje ne bi bili zanj.

Ako bi bil župan Lausche izvoljen guvernerjem prihodnjega novembra, bo njegov županski naslednik v Clevelandu najbrže postavljen direktor Thomas Burke.

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

Naši vojaki

SPAR Jean Vintar, SC 3/C, hčerka Charles Vintarja iz 5704 Honora Ave. je prišla za 12 dni domov na dopust od treninge in šol pri obrežni straži. Ravno kar je gradirala iz kuhinjske in pekarske šole ter je dobila svojo prvo porto. Ko se bo prihodnji petek vrnila nazaj, bo stacionirana v Miami, Florida.

Njen brat John služi pri armadnem letalskem koru ter se nahaja že dlje časa okrog morja nekje v Afriki in tam okrog. Brat Stanley pa odide k vojakom te dni. Želimo mu vso srečo in zdravje.

Zanimiv dopis je poslal iz Italije slovenski vojak Louis Elovvar. Pismo bo priobčeno drugi teden. Louis naroča novoletna voščila vsem prijateljem in znancem v Clevelandu. Njegov naslov je: Pvt. Louis Elovvar, ASN 35319559 Co. B 713 RY, OPN, Bn. APO 763 c/o Post-

Iz raznih naselbin

Joliet, Ill. — Zadnje dni je umrla Frances Mandel, stara 78 let in doma iz Čateža pri Zaplazu. Zapušča moža, štiri sinove in dve hčeri. — Pri delu na železnici se je smrtno ponesrečil rojak Anton Vrenčur, star 42 let. Zapušča ženo in mladoletne otroke. — Dalje je umrla Mary Tadej, vdova, stara 50 let. — Nadalje je umrl Leo Papež, star 80 let in rojen v Črnomlju v Beli Krajini.

Milwaukee. — Dne 27. dec. je vlak usmrtil Matha Kastelic na železniškem križišču, ko je šel po treh mesecih boleznih prvič na delo. Prerezan je bil na dvoje. Vlakovodja je trdil, da se je Kastelic sam vrnil pod vlak, kar bi značilo samomor, druge priče pa pravijo, da se je hotel rešiti, ko je zagledal vlak tik pred sabo, a je skočil na napačno stran. Star je bil 50 let in tukaj zapušča ženo, sina pri vojakih, tri hčere in sestro, brata in sestro pa v Coloradu. — Zadnje dni je za pljučnico umrla Mary Podgo, relec, stara 63 let. Zapušča moža, hčer, brata in dve sestre.

Zavoji za ujetnike se pošljejo zdaj direktno Poštna naznanja, da se zavoji (paketi), naslovljeni vojnim ujetnikom v Zed, državah, odsej lahko pošiljajo direktno v taborišče ujetnikom in ne več "via New York." Za pisma pa še vedno velja stara določba, da se adresirajo "via New York."

Letna delniška seja V nedeljo popoldne ob dveh bo letna delniška seja Slovenskega društvenega doma na Recher Ave.

Zavoji za ujetnike se pošljejo zdaj direktno

Poštna naznanja, da se zavoji (paketi), naslovljeni vojnim ujetnikom v Zed, državah, odsej lahko pošiljajo direktno v taborišče ujetnikom in ne več "via New York." Za pisma pa še vedno velja stara določba, da se adresirajo "via New York."

Letna delniška seja

V nedeljo popoldne ob dveh bo letna delniška seja Slovenskega društvenega doma na Recher Ave.

Poljaki pravijo "ne" na zahtevo Rusije po ozemlju na vzhodu

London. — Poljska vlada v pregnanstvu je sinoči po starih dneh neprestanih sej dala v javnost izjavo, da ne prizna zahtev Rusije, da odstopi vzhodni del ozemlja in si v zameno vzame na zapadu zemljo od Nemcev.

Obenem predlaga poljska vlada, naj se vsedejo k mizi in odločijo v tem sporu zastopniki Amerike, Anglije, Rusije in Poljske. Temu se pa protivi Rusija, ki trdi, da nima o tem nihče drugi odločevati, kot edino Rusija in Poljska.

Poljaki trdijo, da bi v kraju, ki ga zahteva Rusija, izgubili najbolj rodovitno zemljo, ki faktično preživlja vso Poljsko in poleg tega bi izgubili 60% oljnih vrelcev.

NOVI GROBOVI

Alojziji Zupančič

Včeraj zjutraj je umrl v zavodu za onemogle Alojziji Zupančič, ki je dolgo bolehal. Doma je bil iz Sadinje vasi, fara Žužemberk. Star je bil 74 let, vdovec, oče 5 sinov in 3 hčera ter stari oče 11 vnukom. Več let je stanoval na 1371 E. 52. St. Soprog Marjana mu je umrla leta 1916. Za njim zalujejo otroci: Mrs. Ana Rozman, Mrs. Mary Zakovšek in Mrs. Emilia Ahlin ter sinovi: Alojziji, Albert, Frank, Edward, William in armadi in Viktor. Bil je član društva sv. Vida, št. 25 KSKJ in Srca Jezusovega. Truplo bo položeno na mrtvaški oder v Grdinovem pogrebem zavodu, odkoder bo pogreb v torek zjutraj ob devetih v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostalom sožalje.

Frank Bizil

Kot smo že poročali, je umrl Frank Bizil, star 61 let, stanujoč na 7219 Hecker Ave. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Margaret, rojena Novak, doma iz Novega mesta ter osem otrok: Corp. Frank na Aleutskih otokih; Pvt. August, dvojčka William in Joseph, Margaret, omožena Kessler, Frances, omožena Shay, Rose, omožena Svekric in Josephine, tri vnuke in več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Cescnici, fara/Moravče, kjer zapušča več sorodnikov. Tukaj je bival 37 let ter je bil član društva Slovenec št. 1 SDZ. Pogreb bo v ponedeljek zjutraj ob 8:15 iz Zeletovega pogrebnege zavoda, 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostalom sožalje.

Josephine Zakrajšek

O pokojni Josephine Zakrajšek še dodatno poročamo, da je bila stara 31 let in rojena v Clevelandu. Tukaj zapušča žalujočega soproga Louisa, novorojeno hčerko, štiri sestre: Caroline Oblak, Alice, Mary in Vera Basey v Kaliforniji in brata Josepha. Pogreb bo v ponedeljek zjutraj ob devetih iz Zakrajškovega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. in na pokopališče sv. Pavla. Naj počiva v miru, preostalom sožalje.

Pogreb Anton Strussa

Pogreb Anton Strussa bo v ponedeljek zjutraj ob 9:30 iz Zakrajškovega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Columbkille na Superior in 28. St.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 12 Sat., Jan. 15, 1944

Kaj pravite

SANS, katerega ožji in širši odbor sta zborovala zadnjo soboto v Chicagu, je imel priliko poravnati spor ali prelom med ameriškimi Slovenci, kar se tiče politične akcije z ozirom na staro domovino. Ta prelom je nastal, ko je šel SANS z Adamičevim združevalnim odborom (moralno in finančno), katerega smatramo za komunistično orientacijo. Seja v Chicagu ni ničesar napravila za zblizanje strank in tako smo tam, kjer smo bili.

Seja v Chicagu je sicer sprejela nekakšno resolucijo, ki pa ni drugega kot nekaj praznih fraz. Ta resolucija, na primer, govori o priznanju tistih, ki so borili danes proti Nemcem (partizani) in tudi onih, ki se iz tega ali onega vzroka zaenkrat še ne borijo. Toda ker SANS z denarjem podpira samo ene (partizane), druge pa samo boža, nima taka izjava nobenega pomena, vzpričo dejstva, da je velika večina našega naroda v stari domovini proti komunističnim partizanom. Obe sveči ne bosta goreli; eno bo treba upihniti.

Kot slišimo, je misijonar Vodusek zagovarjal komuniste s tem, da je kazal na Krista, češ, tudi on je bil komunist. O tem bi se dalo debatirati. Komunistem je zrasel na nemškem zelniku, odkoder so ga boljševiski prenesli pod drugo ime, v Rusijo. Da bi Nemci vzeli bazo za svoje radikalne nauke iz Kristovih nauk, močno dvomim. Njegove besede: dajte cesarju kar je cesarjevega in Bogu, kar je božjega, ne diše po komunizmu, bi rekli, ker ta pozna samo eno stran pri delitvi in tam ni Boga, ali ne, g. Vodusek?

Značilno je, da so bili odsotni od čikaške seje SANSa uredniki treh največjih slovenskih dnevnikov: Prosvete, Glas Naroda in Ameriške Domovine. Odsoten je bil urednik neodvisnega dvomesečnika Obzor iz Milwaukee-ja in nabožne revije Ave Maria. Gornji listi zastopajo večino neodvisnih ameriških Slovencev. Tudi urednik četrtega dnevnika ni bil navzoč, ampak samo njegov zastopnik. V mislih imamo Enakopravnost, katere urednika je, glasom uradne izjave lista samega — Mrs. Mary Ivanush, dočim je zastopal list Vatro Grill, ki je pomožni policijski prosekutor, ne pa urednik. Odsotni uredniki so pokazali, da stojijo na lastnih nogah.

Torej lahko rečemo, da razen Amerikanskega Slovenca in Proletarca ni nihče zastopal neodvisne liste na dotični seji. Bili so pač navzoči uredniki glasilov, toda ti pišejo po direktivi in ukazih svojih glavnih odborov. In če hočemo iti dlje, lahko zapišemo, da niti navzoči uredniki glasilov niso zastopali na tej seji mnenje vsega svojega članstva, ker vemo, da je večina proti sedanji smernici SANSa. Ako kdo ne daje vere tem našim trditvam, naj izvede med svojim članstvom glasovanje, pa bo videl jasno sliko. Garantiramo mu, da bo zelo razočaran.

Tako zaključki zadnje SANSove seje nimajo nobenega pomena za širšo slovensko javnost v Ameriki. Tudi ne pomeni nič Adamičeva izjava, da bomo s to "izjavo zedinjeni vsi Slovenci v Ameriki." Fakt je, da smo ločeni med seboj bolj kot kdaj prej in ta prelom ne bo premosten, dokler ne bo prišel SANS zopet nazaj na narodno pot. Dokler bo sledil komunistom, bo hodil precej sam.

Bodočnost bo pokazala, o tem smo trdno prepričani, da je SANS zablodil na stranpota, ko je šel za Adamičem v njegov odbor, ki je, po našem prepričanju, komunističen. Kot tak ne bo imel nobenega vpliva pri merodajnih faktorjih, razen v Moskvi. Nikdar pa ne v Londonu ali Washingtonu. Ako so Zed. države danes zvezane z Rusijo, so to samo v orožju, nikakor pa ne politično. Komunistične struje bi morale vedeti, da v Washingtonu ne bodo dosegle nič in to bi moral vedeti tudi SANS, če bi ne sledil slepo Adamiču in Kristanu. In kar je glavno je, da narod v stari domovini, to je ogromna večina istega, ne bo pustil, da bi ga vodili ali zastopali komunisti. To bomo videli, čim bodo izgubili nad njim svoj prijem komunistični partizani.

Nekateri glavni odbori naših jednot in zvez trmasto vztrajajo pri Adamiču in Kristanu, dasi dobro vedo, da se v tem ne strinja ogromna večina njih članstva. Tako je nastalo med članstvom nemirno gibanje, ki za jednote in zveze ne bo koristno. Nihče ne oporeka glavnim odborom, če so aktivni v politiki po svojem prepričanju, toda pri tem ne bi smeli uradno zastopati svojega članstva. Naše podporne organizacije niso bile ustvarjene za politiko in mi smo z vsemi štirimi branili koj ob začetku, da bi pritegnili v tako akcijo jednote in zveze. Če so organizacije aktivne v kaki religiozni akciji, nima nihče proti temu. Saj je dolžnost vsakega, da pomaga svojemu bližnjemu. Toda med politično in dobrodelfno akcijo je velika razlika.

Odbor SANSa ima popolnoma pristo pot, po kateri lahko stopa naprej, kot je stopal in kot je namenjen stopati,

kot vidimo. To mu dovoljuje naša svoboda govora in pisanja. S tem pa še ni rečeno, da bi tudi drugi ne smeli stopati po svoji lastni poti, ki se z sedanjo potjo SANSa ne strinja. Bodočnost bo pa pokazala, kateri je imel prav, kateri je bil na boljšem stališču. Radi tega pa ni potreba prav nobenih bojev ali trenja med seboj, ker ne gre za korist ameriških Slovencev, ampak za nekaj, kar je od nas oddaljeno nad 3,000 milj. To se pravi, da hočemo pomagati stari domovini in če imamo pri tem vsak svoje mnenje o načinu te politične pomoči, ga za to ni treba kamenjati in mu groziti z represalijami ali kakim bojkotom. V takem slučaju bi pomenilo, da hoče nekdo s silo nekaj doseči v svojo osebno korist. Za osebne koristi bo šel človek pač v boj in mu tega ne bi nihče zameril, dokler to tudi pove. Kdor pa dela za korist naroda, ne bi smel tega iskati s krampom.

Nam pač ne more nihče očitati, da smo kdaj iskali osebnih koristi s svojim delovanjem za narod. Delali smo že veliko, pa vsak ve, da osebno nismo imeli pri tem niti toliko koristi, da bi si urednik s tem mogel kupiti eno samo cigareto. Zato pa vselej delujemo v takem smislu, kakor je po našem osebnem prepričanju najbolj pošteno in prav za narod. Torej ako imamo svoje mnenje, kaj bi bilo najboljše za narod v stari domovini, to delamo iz nesebičnosti in samo iz globokega prepričanja, da je tako najbolj prav. Hvala Bogu, da moremo tako delati v deželi svobode in tisti, ki se ne strinjajo z nami, naj se v svobode blagovoljno zavedajo in milostno tudi nam dovolijo imeti svoje nazore, od katerih nas ne bo zavrnila nobena grožnja in nobeni takozvani "protesti," pa magari če bomo radi tega svojega prepričanja gmotno prizadeli. Samo šlapa nima principov, to naj si vsak zapomni in koristolovec obrača plašč po vetru. Take navade pri našem listu slučajno nimamo.

BESEDA IZ NARODA**Klic v pomoč sklada otroške paralize**

Brez dvoma je, da je zdravje največje bogastvo, bolezen pa največje zlo tega sveta. Kadar vidimo mlade ljudi, posebno v njihovih otroških letih, kako se polni radostnega veselja čili in zdravi igrajo, tedaj ž njimi vred zaigra v nepopisnem veselju tudi naše srce. Kadar pa vidimo otročiča na bolniški postelji, nas prevzame nepopisna žalost.

Ena izmed najbolj krutih bolezni otrok je otroška paraliza, katere sicer drugače zdravemu otroku vzame moč vporabe in razvoja njegovih udov. Otroška paraliza pride kot tat in morilec ter uniči zdrave ude otroka, večkrat pa napade tudi odrasle ljudi.

Proti omenjeni strašni morilki naroda nastopa z vsemi sredstvi medicinska veda, ki išče zdravil, katere bi preprečila bolezen, preden slednja človeka popolnoma ne uniči. V tem oziru je zdravniška veda že veliko dosegla ter je v mnogih slučajih bolezen omilila in olajšala ali dosegla celo popolno ozdravljenje ali pa vsaj preprečila še hujše napade.

Da se zamore finančno vzdrževati bolnišnice, zdravnike, bolničarke, potrebna zdravila in instrumente ter razne aparate, je potrebna gmotna pomoč dobrosrčnega naroda, pomoč ljudi, ki imajo voljo in srce usmiljenega Samarijana, ljudi, ki čutijo potrebo pomagati k zdravju svojega bližnjega.

Ameriški narod, čigar del smo tudi mi, Slovenci, ima običajno navado, da ob gotovem času določi kampanjo za nabiranje denarja v dobrodelne namene, nakupovanje vojnih bonдов, za pridobivanje novega članstva v naše organizacije in za vse, kar je v korist splošnega naroda. Podobna kampanja se vsi tudi vsako leto ob času našega velikega predsednika Roosevelta, ki je bil prizadet od te krute bolezni že v srednji starosti svojega življenja. Ob tem času so v teku kampanje, ko se nabirajo prispevki za pobijanje tako zvane otroške paralize. Narodna organizacija Infantile Paralysis Corps Cuyahoga County Chapter dokaj dobro pozna nas Slovence in ostale Jugoslovane ter ve, kako plemeniti in radodarni je naš narod, kadar ga pozove vlada ali katera koli pomoči potrebna organizacija. Tekom zadnjih štirih let so se Slovenci v Clevelandu in okolici 100-procentno odzvali za pomoč proti tej kru-

ti bolezni. Omenjena ustanova je z obudovanjem izražala svojo zahvalo za znatno finančno pomoč od tako majhnega, pa tako dobrosrčnega naroda, kakršen je naš.

Tudi sedaj, ko živimo sredi strašnega vojnega časa, Slovenci ne bomo izostali, ker vemo, da je potreba finančne pomoči sedaj toliko večja. Mi vemo, da bodo naši fantje vojaki in dekleta, ki so v vojni službi, potrebovali zdravniške pomoči. Zato hočemo tudi letos storiti svojo dolžnost, kakor smo jo vedno v preteklosti.

Ker je zdaj odprta tako zvana kampanja "March of Dimes," si usojajo pripravljali odbor zopet vabiti vse Slovence in Slovenke kakor tudi vse ostale Jugoslovane na sodelovanje. Radi tega se sklicuje za ponedeljek, 17. januarja, ob pol osmih zvečer prvi sestanek v uradu Slovenske dobrodelne zveze, 6403 St. Clair Ave.

Odbor je prepričan, da se boste vsi številni narodni delavci odzvali temu vabilu in prišli na kratko sejo, da se organiziramo za uspešno kampanjo in sija-jen ples "Roosevelt Birthday Ball," ki se bo vršil v nedeljo večer, 30. januarja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Pripravljalni odbor potrebuje vašega sodelovanja, zato prosim, da privedete seboj svoje prijatelje in prijateljice. Čim več nas bo, tem večji bo uspeh in ponos našega slovenskega naroda.

Za pripravljali odbor sklada otroške paralize:

John Gornik.

Dr. sv. Antona št. 138 CKO

Decembra meseca se je vršila letna seja našega društva. Članstvo je bilo vabljeno potom časopisa, pa naj bo vabilo tako ali tako, vedno zadane na gluha ušesa in je po domače rečeno — bob v steno... Videti je, da se članstvo v splošnem sploh ne briga več za napredek in obstoj društva, nekateri so celo pozabili, da je treba plačati assement.

Večkrat sem že premišljal, kaj in kako bi napisal, da bi zabil na sejo vsaj enih štirideset članov. Mislim sem že, da bi vam povedal, da bomo blagajno razdelili, potem mogoče bi bilo kaj odziva, pa še prav gotovo. Tega pa ne morem napisati, ker ni blagajne, da bi bilo kaj deliti.

Seje se vrše ali bi se vsaj morale vršiti vsak tretji ponedeljek v mesecu, a kako pa naj se kaj koristnega ukrene na naših sejah, ko smo pa navadno samo odborniki na seji. Že večkrat sem vam povedal, da sam odbor pa tudi ne more vsega napraviti, pa če bi imel še tako dobre načrte. Če članstvo ne sodeluje z odborom, tudi ne morete pričakovati kekega napredka v društvu. Poudarjal sem že večkrat, da imamo pri društvu vsi enake pravice, ampak pri tem ne smete pozabiti, da imamo tudi vsi enake dolžnosti. Če ne boste člani, vsi brez izjeme, skrbeli za društveno blagajno, tudi odbor sam ne more zbrati denarja skupaj kot bi ga bilo potrebno.

Zdi se mi, da ste nekateri člani pod vtisom, da če plačate assement, da ste s tem že opravili vse. Pa ni tako! Samo pomislite, koliko bolniške podpore se izplača vsak mesec in kje so potem pa še drugi stroški. Ali naj se vse to krije s tistim malim assementom, ki ga plačujemo v društveno blagajno?

Na decemberski seji smo člani, kolikor nas je bilo navzočih, razmišljali, na kakšen način bi kaj opomogli našo blagajno, ampak, kako naj pa kaj ukrenemo, če nas je samo en par. Poglejmo malo krog sebe in bomo videli aktivnost pri drugih društvih, ki prirejajo razne veselice in zato pa imajo tudi kakšen "gros" v blagajni. Potem pa poglejte naše društvo. Saj ljudje skoro kmalu ne bodo vedeli, da sploh obstoji društvo sv. Antona št. 138 CKO. Zadnjih deset let, če ne že več, ni imelo naše društvo nobene prireditve in če tega ni, tudi blagajne ni. Zato pa pridite na sejo v ponedeljek večer, da se bomo kaj pogovorili v korist in napredek našega društva in da ne boste potem godrnjali, če bo članstvo, kar ga bo navzočega, nekaj sklenilo, ki vam mogoče ne bo všeč. Z brat-skim pozdravom,

F. A. Turek, blagajnik

Res je prijetno na Hubbard Rd.

Saj pravim, res prijetno je v teh naših krajih, kjer smo si sosedje tako složni in drug za drugega. Veseli smo, kadar se snidemo in nobenega sovraštva ne poznamo in glah sploh ni opaziti med našimi dobrimi ljudmi, med katere se ob vsaki priliki spustim, če se mi le ponudi, da malo pokramljamo.

Kot sem omenil že v zadnjem dopisu, če bi se me bil spomnil kateri mojih kolegov "stacnarjev" iz Clevelanda in bi mi bil poslal koledarček, bi bil z njim okrasil moje spodnje prostore — kancelijo — iz katere izhaja toliko zanimivih novic v teh zimskih časih. Pa se me ni nihče spomnil, še društveni koledarčki so se me letos izognili. Prejšnje čase se me je spomnil vsaj Jože Modic iz 156. ceste, kjer ima tisto slavno štacuno, a sedaj, v teh dobrih časih pa se je pozabil tudi on in to menda samo zato, ker je ves zatopljen samo v kupčijo. Tako bi bile skoro ostale stene moje pisarne gole, pa se me je spomnil Mr. Anton Grdina s svojimi lepimi stenskim kole-darji, katerih mi je poslal več kot jih pa potrebujem in zato pa sem jih razdelil še med druge tukajšnje rojake.

Vsi so bili prav veseli koledarjev in so prav hvaležni Mr. Grdini za vso pozornost in njegov trud, ki ga ima s tem, da nas pride pogledat in je menda edini, ki se ne sramuje obče-vati tudi s podeželskim človekom. Pride nam tudi pokazati tiste krasne slike in pri tem ne gleda nič na trud in pa dragoceni čas, ki ga pri tem zmudi, samo da nas obišče. Prav kot se on potrudi, prav s takim veseljem sem tudi jaz delil nje-

gove koledarje. K temu pa je pripomoglo tudi lepo vreme, da sem prav zlahka krmilil avto krog naših prijaznih rojakov. Mrs. Sterle pa me je še posebej obdarila s tistimi nebeskimi dobrotami, tako da sem se spominjal nanjo še več dni potem. Prav lepa hvala vsem za vso prijazno postrežbo in tako prijazen sprejem. Kadar mi bo čas dopuščal in me bo pot nanesla, se bom pa zopet oglašil še kaj.

Vse drugo je kaj prijetno, samo snega pa noče biti, katerega kaj pogrešam, pa ne zato, da bi imel kakšno posebno veselje ali dopadajenje nad njim, ko bi ga moral odmetavati, ampak zato, ker bi bil lahko bolj v miru spodaj pri furnu-žu in kaj tuhtal. Samo, to je hudič, ker sem pero zlomil in pišem sedaj le bolj s težavo in bolj na kratko. To pero, ki sedaj pišem z njim, sem dobil nasposodil in prav nič ne vem, kako dolgo bo ostalo v moji oblasti. Že sem premišljal, če bi kazalo, da bi se obrnil na prijazne bralke v Clevelandu, da bi se one zavzele in mi kupile eno pero, da bi lahko še kaj pisal in povedal koristnih nasvetov, katerih imam sedaj že precej v pretresu. Pa bo morda kdo rekel, da je Leskovca sama fehtarija, a vam povem, da si ne morem drugače pomagati, ker tukaj denar ne raste, kot tam v mestu, kjer možički prinašajo lepe "pede." Tam se pač malo lažje odrta kak cent, potem bi šele videle ceneje bralke, kako lepo bi jim pisal, saj menda veste, da ne pišem sam zase. Pišem samo zato, da vas obdružim pri dobri volji in zato, ker vem, da se zanimate za hub-bardske novice. Vem pa tudi, da vse rade čitate o svojcih, ki jih imate v teh krajih.

Zato pa sem si tako mislil sam pri sebi, da bi bilo tako delo usmiljenja od vas jako lepo in še bolj pa koristno zame. Če bi mi res kupile eno prilično pero, bi mi bilo v trajen spomin na vas in tako bi vas nosil za-pisane v svojem srcu vse žive dni in po smrti pa bi prosil Boga za vas, da bi tudi ve srečno prišle zamano, kjer bi potem živeli večno veselje. Se pripo-ročam.

Koline v naših krajih se nadaljujejo kar lepo naprej. Ta dan so pri sosedovih udušili kar tri. Klavec je bil naš Tone. Vrinil sem se bil pa tudi jaz, samo da sem jih bolj jezil, ampak majolke pa ni bilo tam. Že prej pa so udušili dva pri Žužkovih. Tja pa seveda oficijalno nisem bil povabljen, ker me že pre-dobro poznajo, da bi prišel samo za rep prijet. Tistih dobrot sem bil deležen pa vseeno, čeprav nisem nič pomagal. Šel sem bil tja kar tako bolj po ovinkih in sicer malo pozneje, (ko je bilo že delo izvršeno...) in tako je bilo zame še boljše, ker se mi ni bilo treba mazat rok, ampak sem kar lepo v miru sedel in praznil kozarce.

Par so jih udušili tudi pri našem najbližnjem sosedu John Perparju. Tam je bil klavec Mr. Jerry Strojini, ki mu gre tako delo kaj lepo iz-pod rok. Tja sem bil pa povabljen pri prvem in pri drugem pa se je bilo nekoliko zmešalo in to pa radi tega, ker me ni bilo takrat doma, raznašal sem namreč koledarje, ki mi jih je poslal Mr. Grdina. Prišel pa sem bil še dovolj zgodaj na-okrog, da sem bil deležen vsega, kakor se spodobi ob takih prilikah, saj so delo storili prav lahko tudi brez mene. Tako se sedaj ukvarjam kar naprej samo s kolinami in se tudi še bomo, dokler bo kaj ščetincev. Pozdrav,

Frank Leskovic

Sol vporabljam za začimbo jedil že tako dolgo, da zgodovinarji ne morejo določiti letnice, kedaj se je pričela vporaba iste.

Če verjamele al' po KONČANI LETNI

(Slika iz društvenega glasila)

KRIŽKRAŽ

Neko društvo v Clevelandu letno sejo je imelo; bila kratka je, — po isti je postalo vse veselo.

Viske kvorta dva se brata sestram za korajžo dala in se steklenice piva in ure tri nadaljevali.

Za prigrizek pa klobase suhe, dobre smo živili, s tem to glavno letno ure tri nadaljevali.

Škoda le, da muzikanta še harmonike ni bilo, pa bi pari tam pesali, da bi se kar vse kadilo!

Pa se tajnik Frank oglašuje: "Fantje, čujte, kaj zdaj dražba zdaj bo, liciant, nihče naj domov ne ide!"

Šunko suho prav veliko v rokah dviga in obrača: "Jaz dam dolar zanj, pla-kdo da več, naj vsoto p-

Brat predsednik ves nav-estane in tako poudarja: "Moja bo ta šunka, kaj- jaz dam zanj dva dola-

Brat blagajnik pa koralo- k vsoti dolar še navz-obs- "Šunka moja bo!" zakl- "jedel jaz jo bom najbo-

In tako se je ta dražba in dolgo časa še vršila, z- vsota se za dolar vedno, je nadalje pomnožila.

Dražba bila je razvne- huda, ko do vsote lepe a- brat predsednik in bla- segala sta v svoje žep- e st-

Pozna je že ura bila in k- je zadnji klic: "in t- Brat predsednik dal št- šuniko vzel je s pravim pom-

Veste, koliko ta šunka a, p- je blagajno pomnožila. Štiri desetake skupaj Jera- je ta dražba pridobila.

"Smart res društva tu- rekli boste prav gotovo, ker za dobrobit blaga- rabimo metodo novo.

Marsikje na veselici, t- takega res ni profita. Čeprav cenjeno običn- tam za baro rado "tri-

Rent dvorane, godba, t- tiskovina in oglasi- dosti vzamejo kar naj- lahko bi ostalo v kasi-

Društva naša posnem- društvo to in določite- dražbo kake lepe stvar- v žebo takrat vsi seži-

Postrežba, k

zmore vsa

Nam je znano, da smrt dragega povzroča breme denarnim str- družine, ki more izdati Jer- omejeno vsoto za zad- glul- strežbo. To je vzrok, d- Str- mi take cene, ki pokri- slučaje. Ne glede na- naši odjemalci lahko- ljeni našega najboljš- fecijskega napora ter- ve, častne postrežbe. K- takem položaju, naj- do nas in se pogovori- njegovemu problemu.

AUGUST F. SVE

POGREBNI ZA

478 E. 152. St. IV

Lovrač

Spisal JAN PLESTENJAK

XIII.

rina smrt je Lovrača prela. Ves zrahlan je begal hiše in uhajal z doma, se v mesto in se pozno v noč al.

om je bil prazen. Franca jeza sta v dolini služili, Janna katerega je največ žal je šel za hlapca, Tone, ki il izklesan Lovrač, pa jo je nil k rudarjem. Tako osanega se še Lovrač nikoli ni l. Okna v hiši so se mu zdestrta in skozi zavese je viononči višarsko svečo, ki je la ob Jeri.

ovriček in France sta godarila, kakor sta znala, Milin Katra sta gospodinji. n pa je bilo tesno pri srcu elo med seboj so redko goi. Ob nedeljah so skupno li v cerkev, potem pa mona materinem grobu.

ovrača ni bilo po tri, štiri domov. Prihajal pa je vinin raznežen; ogovarjal je ička, pomiloval Milko in ička Franceta. Vsa robatost plahnela v njem, v očeh se je poznalo trpljenje in noje bolečine.

kega večera se je spet zal. Pozno je šel mimo farne po. Nezavedno je krenil ot, po kateri je hodil v dih letih, mimo grička, kjer okopalisce. Ob zidu je nprž obstal. Za tem zidom počakal Jera ... Čudno pretresen je naslonil na zid. Roke so emale po neometanih skabba in sam ni vedel, kako je zal čez zid in se dotipal do dnoja. Pokleknil je in glava mu a. Jecnila na grob. Vse je biho. Z vasi ni bilo vriska, netes ni zalajal, se veter ni ajal trepetlik. Hrib je bil blakojen, kot bi hotel spati, pe e studenec pod njim je bil e. Le zvonik je prosil k ne n klical milosti božje.

ovrač, sedaj priznam, da sem al. Čuj me, Jera, povej, zal sta šla z doma Janez in Tora-mati Ana. Obeh se je otepa-l, vendar mu je bila misel na obe čudno prijetna.

V dolinski krmi se je spet razvedril in ves dan v pijači topil spomine.

"Kaj sem res baba? Nak, to pa ne!" je dajal poguma samemu sebi.

"Franka, liter vina!" "To je beseda!" ga je bōdnil Macafur, ki se mu je pridružil kot zli duh.

"Pij!" je velel Lovrač. "Lovrač! Saj bo že leto dni, kar ti je umrla Jera, pa še nisi pri sebi. Veš kaj, oženi se!" se je slinil Macafur.

Lovrač se je smejal, besede so mu bile pa le všeč.

"Kaj bi se starec ženil; kdo pa povoha starca?" je zavrčal.

"Kaj bi se hlinil. Na tvoj grunt deset na en prst!" mu je obetal Macafur in pil.

"Nič ne rečem!" je odgovarjal Lovrač. "Ampak kakšno naj vzamem?"

"Kakršno si boš izbral!" "Macafur, nekaj ti rečem. Če bi se ženil, bi vzel tako, ki nima niti belica, ki bi ji za poroko krilo kupil, ruto in čevlje in srajco, take pa ne, ki bi imela grunt..."

Komaj je to košato povedal, ga je že ošvignil očiček, kot da mu ga prišepetavata rajna Jera in Ančka: "Ne teptaj spomina svoje žene!"

slamo. Kakor strašilo so se mu zdele slive in hruške. Še češnje, ki jih je čepil sam in ki so se razbohotele v ošabna drevesa, so mu bile tuje in so se mu odmikale. Lovrač ni hotel pomisliti na preteklost.

Prišel je nad drčo pod Jegalami.

"Deseti brat!" mu je šinilo v misel. O, poznal ga je. S tolminkih hribov je bil in je večkrat kolovratil po poljanskih, prenočil zdaj tu zdaj tam in razlagal učenost: "Uboštvo je največji blagor, kdor pa je oženjen, zanj je družina največji blagoslov." — "Siromak, morda res počivaš pod Jegalami v drči. Povem ti, resnico si govoril," je glasno govoril Lovrač in lomastil po spolzki košenini.

Doma je bilo vse tiho; še konja nista zahrskala; le pes se je predramil in se mu smukal krog nog.

Vrata so mrtvaško zahreščala in iz sobe, se mu je zdelo, je zadislalo po mrličih.

"Mrlič! Saj to sem jaz sam!" je pomislil in se sesedel za mizo. Prižgal je luč in brskal med knjigami in jih metal ob tla.

"Lažete, lažete!" je kriknil, jih trgal, mečkal in teptal. Zganje ga je razpalilo do vročine razdijvanosti, pomešane z nežnostjo.

"Jera, ti pa nisi lagala, nak!"

"Stara mati Ana, Ančka, ti nisi nikoli lagala, nak!"

Omahnil je in zaspal in se v sanjah pogovarjal z Jero in pisal spravo z Nežo, Franco, z Janezom in Tonetom.

Drugi dan je bil še ves vrto-glav in le medlo se je spominjal noči. Sram ga je bilo. "Baba!" je siknil predse.

Milka mu je postregla molče, bila je vsa solzna, da je ni upal pogledati. Lovriček je naganjal živino v hrib, France je popravljal drevo. Zrl pa je nekam v daljavo in obraz mu je tuje žarel. Morda od hrepene-nja po krajih, kjer se pehajo Franca in Neža, Janez in Tone.

Lovrač je osedlal konja in se odmaknil domu. Z njim je šla Jera in spremljala ga je stara-mati Ana. Obeh se je otepa-l, vendar mu je bila misel na obe čudno prijetna.

V dolinski krmi se je spet razvedril in ves dan v pijači topil spomine.

"Kaj sem res baba? Nak, to pa ne!" je dajal poguma samemu sebi.

"Franka, liter vina!"

"To je beseda!" ga je bōdnil Macafur, ki se mu je pridružil kot zli duh.

"Pij!" je velel Lovrač.

"Lovrač! Saj bo že leto dni, kar ti je umrla Jera, pa še nisi pri sebi. Veš kaj, oženi se!" se je slinil Macafur.

Lovrač se je smejal, besede so mu bile pa le všeč.

"Kaj bi se starec ženil; kdo pa povoha starca?" je zavrčal.

"Kaj bi se hlinil. Na tvoj grunt deset na en prst!" mu je obetal Macafur in pil.

"Nič ne rečem!" je odgovarjal Lovrač. "Ampak kakšno naj vzamem?"

"Kakršno si boš izbral!" "Macafur, nekaj ti rečem. Če bi se ženil, bi vzel tako, ki nima niti belica, ki bi ji za poroko krilo kupil, ruto in čevlje in srajco, take pa ne, ki bi imela grunt..."

Komaj je to košato povedal, ga je že ošvignil očiček, kot da mu ga prišepetavata rajna Jera in Ančka: "Ne teptaj spomina svoje žene!"

"Veš, Lovrač, na fante in dekleta se ne moreš več zanesti. Danes se ti izpelje Lovriček, jutri France, drugi teden Katarina in nazadnje boš sam. Jaz jo poznam, ki bi bila pravšna

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

Končno je stric Coornvelt zganil časopis, porinil naslanjač od kamina tesno k mizi in ukazal svoji najstarejši hčeri: "Prinesi mi mojo kaseto!"

Keejetje je postavila skrinjico iz blesteče se mahagonovine, okrašeno z okovi iz medi, pred očeta. Pred njo je postavila lično polico za knjige, kjer so stali le štirje zvezki. Pri dveh od njih je na debelih hrbtih v zlatih črkah sijala beseda "Bilderdijk," eden je bil, kakor se je izkazalo, letnik 1836 "Domoljubnega pesniškega vrtca," četrta pa je bil Witsen Geijsbeekov, besednjak za rime.

Lodewijk Coornvelt je odprl skrinjico, položil že napol popisan list na vrhnjo, z zelenim usnjem prevlečeno stran, ki mu je rabila za podlago pri pisanju, na novo priostril svoje gosje pero in se lotil pisanja. Kaj je delal, je z lahkoto ugovnilo celo neizkušeno oko mlade deklice. Po menjačici se dolžini vrtic, ki so list le deloma izpolnile, po zamišljenem pogledu, po semtertja se dvigajočem namršenem čelu in po mrmrajočih ustnicah je spreviedela, da je njen stric pesnikoval. To jo je napolnilo s silovitim spoštovanjem do njega. S kakšno globoko spoštljivostjo ji je vendar njen oče pred leti na klopi v parku Monceau pokazal slokega, mladega moža z dolgimi kodri in ji zraven povedal, da je Victor Hugo, od Boga obdarjeni pesnik!

Nemirno, toda toplo čuvstvo jo je spreletelo, ko je pesnikov pogled nekajkrat zamišljen obstal na njej. Zadrega in zanos sta ji poglala vroč val krvi v lice, ko je stric še zadnjikrat odločno potegnil s peresom, potresel svojo mojstrovino s peskom in ji s svečano kretnjo izročil list.

Vest

"Dano od Lodewijka Coornvelta njegovi nečakinji Sylvain, ko je prišla v njegovo hišo 17-tega meseca kolina 1840," je bralo dekle, dočim sta se Keejetje in Saartje sklanjali nad brezhibno pravilni rokopis in je teta Pietje v pričakovanju obe-tajočega se užitka z roko zaslonila uho.

S sladke spokojnostjo, ki je sad opravljenega dela, se je pesnik naslonil nazaj na naslon, bezal z ribjo kostjo po svoji pipi in dejal z ukazujočim glasom: "Lahko preberete na glas, če se vam poljubi!"

S svojim francoskim prizvokom in včasih ne brez zadrege razbirajoča njej težko razumljive besede, je Marija Elizabeta brala:

"Nikar ne misli, da v ničemurnosti blesku uideš glasu svojega srca;

Bog si bo v Tebi sodni tron postavil,

le glej, da boš na sodbo to pripravljena!

Res, lažje drobna dlan otroška zadusi

žar ognjenika, ki izbrušiti grozi,

kot pa izmakneš se, ko bič zapoje,

ki te kaznuje za vse hudobije

Tvoje

z udarci neizprosni."

Mati Coornvelt je smehljaje se uživala in kimala predse,

zate. Je mlada, ampak brez vsega; dekla je in ti bo za odrešenje do smrti vdana in hvaležna."

(Dalje prihodnjič)

Marija Elizabeta pa je v svoji notranjosti poskušala dognati, v kakšni zvezi s človeško vestjo bi naj bil na Holandskem precej redki naravni pojav ognjenikovega izbruha, in zakaj se zdi pesniku vredno želeči si, da bi otroška roka zadušila žarečo lavo...

Ne vonj kadila nad telesom otrdelim, ne spomenik iz marmorja najdražjega, ne puhle in zlagane slave polne pesmi v najdaljši noči ti ne upokoje srca:

Če pa ob tvoji težki, smrtni uri na ustnicah smehljaj ti blažen zaigra,

tedaj po trdem smrtnem boju molitev te ponese na perotih orla v vstajenja dan, v sijaj neba."

"Saj imaš spominsko knjigo, kaj ne?" je vprašala Keejetje, Marija Elizabeta pa je plašno zamrmrala "Merci, stric Coornvelt" in s spoštljivimi prsti zganila veliki list. "Na vse nas je oče že napisal pesmi, materi je pa takrat, ko je Naatje došla prvi zob, celo poklonil takoko, ki je bila tiskana v 'Pesniškem vrtcu' leta 1836."

"Molči, otrok," se je branil stric, "s takimi stvarmi se ne smemo hvaliti. Umetnost poezije je dar Gospodove milosti in komur je dana, naj jo uporablja v pouk in spodbudo svojih bližnjih."

Medtem, ko sta Koosje in teta Pietje v gosposki sobi porinjali za večerjo, ko se je mala Naatje z zaspanimi očmi zmeraj globlje sklanjala nad svoje pletenje in se je Abraham ves strl in molčeč vrnil iz večerne šole, se je stric Coornvelt še enkrat nenadoma obrnil k svoji nečakinji: "Povej mi vendar, otrok moj, kako vam je prav za prav ime?"

"Marija Elizabeta," je javila deklica s tihim, ponižnim glasom, ki ga je že jela prevzemati od drugih domačih.

"Po kom se pa tako imenujete?"

"Po materi mojega očeta."

Grenak smehljaj se je sprožil okrog polnih oblastnikovih ustnic.

"Vaša mati vas vendar ni ogovarjala z obema imenoma hkratu?"

Dekle je molčalo. Njej tako domače ime, ki ji ga je dala mati, katerega že tako dolgo ni slišala in po katerem je večkrat tako zelo zahrepenela — kako težko ji je bilo, da bi ga spravila iz grla spričo tega vrtajočega vprašanja.

"Kako vam je po navadi dejala vaša mati?" Stric Coornvelt ni bil vajen, da bi dvakrat ponavljal svoja vprašanja.

"Marise," je zvenel tihi, zatikajoči se odgovor.

"Ma-ri-se!" je ponovil on z namrščenimi obrvmi, "tako vendar ne more biti nobenemu kristjanu ime!"

"V Franciji je zelo pogosto," je živo odvrnila Marija Elizabeta. Mahoma je zagorel vroč in razdražen upor v teh temnih očeh, ki so nepremično strmele v veliki, samozadovoljni stričev obraz. Toda stric Coornvelt ni opazil tega. Važnega obraza je pihal v žarečo špiljo svoje pipe. Potem ko je mogočno potegnil in sprostrl nad mizo težak oblak dima, je nadaljeval: "Mi Holandci ne rojimo za tujimi traparijami; mi smo pošteni ljudje in ne

maramo praznih in zanikarnih brkljarij. Od danes pripadaste naši hiši in radi tega vam bo pošteno po holandsko 'Miebetje' ime."

"Toda jaz se nočem tako imenovati!" Po tihi sobi je odmevalo kakor krik: "Marise mi je ime in tako sta me klicala oče in mati!"

Nihče teh, ki so bili zbrani okrog mize, si navzlic tesnobni napetosti ni drznil dvigniti oči; oče Coornvelt pa je vzel pipo iz ust. Znamenje, da gre za pomemben trenutek...

"Otrok moj," je odločil končno s počasnim poudarkom, "v tej hiši imam le jaz svojo voljo. Da veste enkrat za vselej. Vaša dolžnost, kakor vseh žena tu pri nas, je ta, da ste poslušni. In ker je meni tako všeč, da boste odslej Miebetje, se boste imenovali pač Miebetje."

"Toda jaz..." Tresoč se od upora je planila deklica pokonci. V njenem malem, močno razburjenem obrazu so zagorele temne oči. V istem trenutku pa je začutila, kako ji je mehka, a vendarle krepka, nasilna roka stisnila njeno. Ista roka ji je legla na usta, da ni mogla govoriti. "Uči se obvladati samo sebe!" ji je pošeplila v uho teta Aagje s tihim in razburjenim glasom. "Misli na svojo pokojno mater! Gotovo ti je vcepila v glavo, da sta oblast nad samo seboj in poslušnost najplemenitejši ženski čednosti?"

Pekoče solze so zalile Mariji Elizabeti oči; s tresočimi se prsti je pobrala šivanje, ki je padlo na tla. Stric Coornvelt je porinil naslanjač še malo bližje k oknu in vzel v roke zvezek Bilderdijka. Plašno se je ozirala mala Naatje v tujo sorodnico, ki si je že prvi večer nakopala očetovo jezo — toda v Saartjejinih očeh je blisnilo skrivno občudovanje.

Tako se je zgodilo, da je bila Marija Elizabeta prekrščena v Miebetje in da se je morala dlje, kakor pa je mislila, tako imenovati; tako se je zgodilo, da se je že ta prvi večer v njenem srcu, ki je pogrešalo ljubezni in ki je tako hrepelo po toploti, pričela razraščati grenka in nemočna upornost.

SINOVI IN HČERE

Na hišnem čelu nad vrati, ki so vodila v poslovne prostore in v Coornveltovo 'valjalnico,' si bral letnico 1633. In pod upodobljenima tkalcema, pod možem v svitlicah in žensko z nesposobno debelimi boki, ki sta oba imela v rokah tkalsko cev in sta plesala, si videl v nešteto krat že prečrtanih in radi tega napol nečitljivih črkah besede 'Sarše, bajet, kamelot' in še niže: 'V Indiji Koromandiji.'

Lodewijku Coornveltu ni bil jasen globlji pomen te lahko-miselne podobe, niti kako je s tem tujim napisom. Tudi njegovemu očetu je bilo to nezna-

no, ko je v nemirnem letu 1789 prevzel podjetje po svojem očetu, ki je pri neki cestni rabuki radi izdajalskega strela v hrbet izgubil svoje življenje. Večkrat sta se v svoji pošteni krščanski veri vpraševala, če tako lahko-miselni okras hišnega čela ne more škodovati njenemu dobremu imenu. Le radi letnice, ki je njuni tkalnici dajala pečat najstarejše v kraju, sta se sprijaznila z neprijetno podobo, ki je krasila hišo. Odkar pa je Lodewijka Coornvelta najstarejši sin zastremel po službi svetega pisma, mu je postala nenravnost omenjenih kamenitih podob očitnejša kakor kdaj poprej. Ples je bil hudičovo delo, nobenemu svojih delavcev bi lastnik tkalnice nikdar ne odpustil, če bi se pregrešil s plesom; ali ni bilo torej potrebno odstraniti staro čelo, ki je dražilo solnce in vzbujalo grdo poželenje?

(Dalje prihodnjič)

DELO DOBIJO

Delo dobi
Sprejme se starejšega moškega, ki bi raznašal lažja naročila. Plača od ure in over-time. Zglasite se pri
Logan Engraving Co.
1150 W. 3rd St.
(13)

PODPÍRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

DELO DOBIJO

Hiša naprodaj
Fina hiša za 2 družini, 5 sob zgoraj, 5 spodaj, klet, furnez na parno gorkoto, škrljeva streha, se proda v slovenski okolici v bližini Norwood Rd. Za podrobnosti se obrnite na
J. Tisovic
1366 Marquette Rd.
blizu St. Clair in 55. St.
(12)

MALI OGLASI

Gospodinja
Sprejme se žensko, da bi gospodinjila družini brez matere; otroci; ostane čez noč. Zglasite se na 6219 St. Clair Ave. (12)

V vaše zadovoljstvo
Ako imate v hiši kako pohištvo, da vam ne odgovarja v vaše zadovoljstvo, naj bo divan ali stoli, ki potrebujejo popravila, vam vse to jaz popravim v vaše zadovoljstvo po zmerni ceni. Pokličite
John Lukanc,
698 E. 159. St.
MU 3729. (Sat. x)

ZA DOBRO PLUMINGO IN GRETJE POKLIČITE

A. J. Budnick & CO.
PLUMBING & HEATING
6631 St. Clair Ave.
Bus. Tel. HEnderson 3289
Residence IVanhoe 1889

DELO DOBIJO

THE CLEVELAND TRACTOR CO.
19300 Euclid Ave.
(12)

DELO DOBIJO

Punch Press operatorji
MOŠKI IN ŽENSKÉ
Dobra plača od ure in delo od kosa
Dnevno in nočno delo
Dickey Grabler Co.
10302 Madison Ave.
(16)

Snazilke

Delo na vzhodni strani mesta po 6 uri zvečer. Dobra plača.

Advance Window Cleaning Company
3211 Payne Ave.
PProspect 2945 (13)

Prodajalka se sprejme

Sprejme se izkušena prodajalka za modno trgovino. Dobra plača, primerne delovne ure. Zglasite se v Kalish Dept. Store, 7010 St. Clair Ave. HE 8112. (12)

Kupujemo obrambne obveznice in znamke!

DELO DOBIJO

Moške in ženske

splošna tovarniška

dela

se potrebuje za

6 dni v tednu

48 ur dela na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo državljanstva. Nobena starost ni omejena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.
(14)

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 zjutraj.

Šest noči v tednu.

V mestu—

750 Huron Rd. ali 700 Prospect Ave.

Plača \$31.20 na teden.

Delni čas—

1588 Wayne Rd., Rocky River.

Tri ure na dan, 6 dni v tednu.

Plača \$9.90 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne prijavite.

Employment Office odprto 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan.

razen v nedeljo.

Zahteva se dokaz o državljanstvu.

The Ohio Bell Telephone Co

700 Prospect Ave., Soba 901

(12)

DIP TANK BARVARJI

Truckerji

Strojni riviterji

Pomagači riviterji

Press operatorji

in pomagači

Operatorji škarij

Drugi in tretji ših

Plača od ure.

THE CLEVELAND TRACTOR CO.

19300 Euclid Ave.

(12)

DELO DOBIJO

Punch Press operatorji

MOŠKI IN ŽENSKÉ

Dobra plača od ure

in delo od kosa

Dnevno in nočno delo

Dickey Grabler Co.

10302 Madison Ave.

(16)

Snazilke

Delo na vzhodni strani mesta po 6 uri zvečer. Dobra plača.

Advance Window Cleaning Company

3211 Payne Ave.

PProspect 2945 (13)

Prodajalka se sprejme

Sprejme se izkušena prodajalka za modno trgovino. Dobra plača, primerne delovne ure. Zglasite se v Kalish Dept. Store, 7010 St. Clair Ave. HE 8112. (12)

Kupujemo obrambne obveznice in znamke!

DEDICATED TO THE YOUNG
AMERICAN SLOVENES

The American Home

DEADLINE FOR ALL COPY
WEDNESDAY NIGHTPOLICE SPONSOR BENEFIT SHOW OF
HOLLYWOOD TALENT

A program is being sponsored by the Cleveland Police Relief and Pension Fund for the purpose of helping the depleted financial condition which the Fund is now experiencing.

Very briefly, the fact is that the Relief and Pension Fund is now in dire straits, due to the additional obligations placed upon it. The widows and orphans of deceased police officers are unable to receive their monthly allowance and, in order to help them and in order to relieve the present condition of the Fund, the Cleveland Police Relief and Pension Fund is sponsoring a show at the Music Hall, beginning with a Matinee on Saturday, January 15th and continuing with two performances daily, up to and including January 22nd.

The show is known as the "Hollywood Cover Girls Review," which features 18 girls known as the Coverettes, and is coming directly from a triumphant tour of the West Coast. In addition, there will be the four singing KING SISTERS, stars of radio, stage, and screen; 12 variety acts; a large orchestra; and WALTER O'KEEFE, witty master of ceremonies—all produced with special scenic and lighting effects designed by Hollywood masters. The program is as follows:

18 Coverettes, Moro and Nuccello (Musical Comedy Duo), Martel Twins (Dance Duo, Show).

featuring MIRROR DANCE), Dolores Evers (Dancing on Tight Wire), Bobby Vernon and Jesse Draper (Comedy Dancing Team, Bobby Vernon doing M. G.), Ed Ford & Whitey (Unusual Dog Act), Tommy Riley and Al Norman, Helen Leslie (Girl Singer), Stanley Kramer (Puppet Act), Byron Kay and Louise Glen (Ballroom Team), The King Sisters and Walter O'Keefe.

In this presentation, there is no outside "promoter." There will be no division of receipts with any persons. All moneys above the bare minimum expenses will go into the Cleveland Police Relief and Pension Fund.

Tickets will be on sale at the Union Bank of Commerce, Lobby floor.

Evening prices, and for Saturday and Sunday matinees are \$1.10, \$2.20 and \$3.30. At weekday matinees, the "top" price is \$2.20, with thousands of fine seats at \$1.10.

Special arrangements for large block orders and choice locations can be made through Cleveland Police Department members.

The cause is a worthy one. It merits your support. Your purchase of a block of tickets will help the future stability of the Cleveland Police Relief and Pension Fund. All checks should be made payable to the Cleveland Police Pension Benefit Show.

Tonight Is the Night

Yes, Glasbena Matica is staging its dance tonight at Slovenian National Home at 8:00 p. m.

All the rug-cutters and waltzers will be there because they have heard that there will not be a better spot in town to go Mocambo-ing. There will be polkas galore for all polka-lovers.

Music will be furnished by Pete Srnick and his orchestra and plenty of cooks and bartenders will be there to make your "stepping-out" more pleasant.

So, drop in and say "hello" to all your friends. We'll be waiting for you!

Glasbena Matica

Cleveland Foundation
News

An important event in Cleveland's philanthropic history was the announcement made January 7, of a plan to increase greatly the number of gifts to the Cleveland Foundation and to expand the influence of this, the nation's pioneer community trust.

The Cleveland Foundation Combined Fund was explained by Dr. William E. Wickenden, President of Case School of Applied Science and member of the Foundation's Distribution Committee, before a large gathering of the city's civic and business leaders in Hotel Cleveland. It was pointed out that every citizen was invited to participate in this plan by making a large or small gift. All donations to this fund will be combined for purposes of economy and efficiency. These gifts of varying amounts will be administered for the permanent benefit of the community.

The second fund announced by Dr. Wickenden was the Cleveland War Memorial, dedicated to the memory of the men and women of this county who have given their lives in the service of their country. "Gifts for this purpose," said the speaker, "will constitute a living monument, perpetually contributing to the well-being of those worthy of charitable and educational assistance." It was announced that the Cleveland Foundation has made an initial donation to the War Memorial.

George Gund, President of the Cleveland Trust Company, Chairman of the Trustees Committee of the Cleveland Foundation and Fred S. McConnell, Chairman of the Distribution Committee, also participated in the program.

Each person in attendance was presented with the new master book of the Foundation entitled "The Gift and the Giver."

HUMOR

During the Civil War a young Union officer was strolling along a road in Virginia when he came upon an old darky resting under a tree. After an exchange of greetings between the two men, the young officer inquired, "Uncle, you know, don't you, that this war between us and the Rebs is largely on your account?"

"Yes, suh, dat's whut I done heard 'em say."

"Would you like to be free?"

"Yes, sah, I spects I would."

"Then why aren't you in the army yourself?"

The negro pondered a moment, and then replied, "Boss, did you ever see two dawgs fightin' over a bone?"

"Yes, many times."

"Well, wuz de bone fightin'?"

WEDDING BELLS

Today at 10:00 A. M. a wedding ceremony at St. Vitus Church will unite in marriage Miss Vera Bizjak, daughter of Mr. and Mrs. Simon Bizjak of 1262 E. 58 St., and Pfc. Eugene F. Laurich, son of Mrs. Anna Laurich of 1177 E. 58 St. The groom is stationed at Camp Wolters, Texas. Relatives and friends are invited to attend the mass.

ARMY NEWS

On furlough till January 20th is Cpl. Carl P. Frank, son of Mrs. Rose Frank, owner of Carl's Cafe at 1301 Marquette Rd. Carl is an engineer-inspector, serving with the Army Air Corps at Topeka, Kansas. Friends can visit him at the above address.

Gunner Sgt. Frank H. Paulin, Jr., 2036 Idlewood Ave., Cleveland Heights, was home on a nine-day furlough. He returned to Texas last Monday. Frank is the son of Mr. Paulin, owner of the gasoline station at St. Clair Ave. and E. 61 St. His army address is: Sgt. Frank H. Paulin, 35523207, Serv. Btry. F. A. Bn., APO 499, Camp Maxey, Texas.

Having served 13 months across the ocean, Anthony T. Suponcie, Torpedoman 3/C, son of Mrs. Frances Suponcie, 1058 E. 69 St., enjoyed a ten-day furlough at home. He left Monday for further training at the Torpedo School in Norfolk, Va.

A visitor over the holidays was Sgt. Michael G. Filipovic, who came from Fort Leonard Wood, Mo., to visit his wife Rose and son at 1058 E. 69 St.

From across, we hear from Dan J. Postonik, who sends New Year's greetings to the readers of the American Home. His address is: Cpl. Dan J. Postonik, 35511934, Hq. Btry 457, AAA AW, Bn. Mbl. APO 9030, c/o Postmaster New York, N. Y.

Cpl. Stanley Kersevan of 1285 E. 55 St., was home on a short furlough until last Wednesday. His army address is: Cpl. Stan Kersevan, 35529838, 640th Q.M.C. Co., Camp Gordon, Johnson, Fla.

Seaman Frank A. Cerne, who left behind a wife and a daughter at 658 E. 160 St., reports his new address as follows: Frank A. Cerne, Company 280, USNTPS, Sampson, N. Y.

Transferred to a new camp, Pfc. Frank B. Koncan, Jr., son of Mr. and Mrs. Frank Koncan of 6512 Bonna Ave., reports his new address, which is: Pfc. Frank B. Koncan, Jr., 1st Bomb Main, Sq. V. H. AAB, Pratt, Kansas.

From Puerto Rico comes Raymond Gruber, 3/C Petty Officer, son of Mr. and Mrs. Frank Gruber of Geneva, Ohio, on furlough until January 24th. He has been with the Navy 15 months. His brother, Corporal Joseph, is with the Service Group somewhere in England and brother Frank is with the Infantry in South Carolina.

Edmund Hoover left last Friday for the service of Uncle Sam. He is the third son of Mr. and Mrs. Louis Hoover of 9914 Elizabeth Ave. Good luck!

Two sons arrived on furlough at the home of Mr. and Mrs. George Blatnik, 3622 E. 78 St. Sgt. John Blatnik came from Lakeland, Florida for ten days and Pvt. George Blatnik came from Oklahoma, where he is serving with the Field Artillery, on a 14 day furlough. They would like to have friends visit them.

Ensign Frank Mahne, son of Mr. and Mrs. Frank Mahne of 7508 Donald Ave., was home on furlough until last Sunday, when he left for the South.

A letter from Edward Jaksie informs his parents, Mr. and Mrs. Joseph Jaksie of 1414 E. 53 St., that he arrived safely across, where he is serving with the Marines. Friends can write to him at the following address: Cpl. Edward Jaksie, US MC, Co. A, 33rd Repl. Bn. c/o Fleet Postoffice, San Francisco, California.

Seaman Frank L. Kebe, son of Mr. and Mrs. Frank Kebe of Beech Grove, Indiana, has been promoted to Petty Officer, 3rd Class. Friends can address his letters as follows: Frank L. Kebe, MO, MM 3/C USS Jubilent, A. M. 255, c/o Fleet Postoffice, New York, N. Y.

Mr. and Mrs. Frank Bonach of 716 Douglas Ave., Eveleth, Minn., are very proud of the flag in their window, which has four stars to signify that there are four sons serving Uncle Sam. They are: Edward Bonach, EM 1/C, USS Saratoga 10, c/o Fleet Postoffice, San Francisco, Calif. He has been with the Navy for three years and has participated in many battles. He wired home for the holidays that he was well and happy. — Pfc. Tony Bonach, ASN, 37282695, 579 Engr. Maint. Co. APO 689, c/o Postmaster, New York, N. Y. Tony has been across for more than a year and is now somewhere in India. — William Bonach, EM 3/C, Division 11-1 (E) U. S. Naval Repair Bse, San Diego, Calif. Bill has been in the army more than a year. — The last to be called is Frnk Jr., who is married. At the present time he is in training in Florida.

On a 13 day furlough is Pfc. Jas. Krastancic, son of Mr. and Mrs. Joseph Krastancic, 3346 W. 63 St., where friends can visit him. His army address is: Pfc. J. Krastancic, 101st ST. AA Bn. Btry. V.L.A. Sep., Camp Tyson, Tenn.

Andy F. Testen, son of Mr. and Mrs. Andrew Testen of 3233 W. 58 St. is home on a ten day furlough. Friends can visit him at the above address. His army address is: Andrew F. Testen, AOM 3/C, NAF, Box D. D. Navy 118, c/o Fleet Postoffice, New York, N. Y.

From the distant rocky Aleutian Islands we hear from Pvt. Stanley J. Bizjak, who sends greetings to all his friends. His address is: Pvt. Stanley J. Bizjak, 38023233, Btry E, 78th C. A. (A.A.) APO 726, c/o Postmaster Seattle, Wash.

Frank Nose, son of Mrs. Frances Nose of 6508 Bonna Ave., left for the army last week. He also leaves behind a wife on E. 67 St. Good luck!

Save Scrap... Slap a Jap

Thanks!

As you all know, parting is not always pleasant, and most often it brings sorrow, intermingled with tears. One can't refrain from looking back at the pleasant memories that have been created, because it seems that all of a sudden, they seem so much more dear. As you remember your pleasant moments with fondness, the sad and somewhat unforgettable incidents also come back to mind.

That is just the way I felt when I walked into the school hall on the evening of January fourth, and saw my friends assembled there to bid me adieu and wish me god-speed and good luck in my new appointment. Words are inadequate to express my feelings, but the friendly atmosphere prevalent in the hall that evening will always be one of my cherished memories.

That is why I wish to express my appreciation and my thanks to all who attended that evening, for their good wishes, kindness and generosity. Especially am I indebted to Father Andrey and his capable committee, for preparing so nice a farewell reception in so short a time.

In conclusion, I assure you that I will remember all my friends at St. Vitus in my prayers each day at Holy Mass, and I hope that you will not forget to say a prayer for me occasionally, too.

Thanks again, and may God bless you all!

Father Max Sodja

A man bought several hundred very expensive cigars and had them insured against fire. After he had smoked them all, he put in a claim that they were destroyed by fire. The insurance company refused to pay and the man sued. The judge decided that as the company agreed to insure the cigars against fire and had given the man a policy it was financially responsible.

As soon as the man accepted the money, the insurance company had him arrested on a charge of arson.

One day a dog chased a rabbit and, true to his reputation for fleetness, the rabbit made his getaway. As a result, the other dogs ridiculed his pursuer. Whereupon the discomfited dog replied: "You must remember that the rabbit was running for his life, while I was only running for my dinner."

The late Vice-President Thomas R. Marshall was once approached by a senator, who said of a certain colleague, "I am going to kill him one of these days."

"Don't!" protested the Vice-President. "Bribe his valet to sew a peacock's feather on the seat of his trousers."

"And what good would that do?" demanded the senator.

"Plenty," replied Marshall. "The senator is so vain he'll break his neck trying to look at it."

Engagement

Mr. and Mrs. John Smrtnik of 19712 Muskoka Ave., announce the engagement of their daughter Mary Jane to Pvt. H. E. Boryczka, who is with 408 Service Squadron, WAAF, Waterboro, S. C.

SPAR Home on Leave

SPAR Jean Winter, SC 3/c, daughter of Mr. Chas. Winter of 5704 Bonna Ave. is home on a 12-day leave. She has just graduated from the Cooks and Bakers Course and received her stripe. She will, after her return next Friday, be stationed in Miami, Fla. Lots of luck and happiness, Jean!

Sodality News

Tuesday evening, Mr. Sheehan, of the East Ohio Gas Co. spoke to the sodalists on the

subject of nutrition. Several interesting and helpful were discussed that are of important value to present nutrition problems. Mr. Sheehan also answered questions asked by the group.

Guess who is back in town none other than our St. V. Jean Winter. We hope she enjoys her leave as much as we will. She arrived this 208, Wednesday evening and is graduating from a college of nutrition.

Publicity Committee

Why He Could Not Pay

Mr. F. Barnett of Akron has sent to us a clipping from the Roxboro (N. C.) Courier, which expresses very forcibly some of the beatitudes of the New Freedom. We commend it to all of our fellow sufferers here in Ohio. It is as follows:

A certain customer upon receiving a request to send a check to cover his bill, sent the following letter:

"For the following reasons I am unable to send you the check asked for:

"I have been held up, held down, sandbagged, walked on, sat on, flattened out and squeezed. First by the United States Government for Federal War Tax, Excess Profits Tax, Stamps, Capital Stock Tax, Liberty Loan Bonds, Thrift Merchant's License and Auto Tax, and by every society and organization that the inventive mind of man can invent to extract what I may or may not possess.

"I have been solicited by the Society of John the Baptist, the G.A.R., the Women's Relief, the Navy League, the Red Cross, the Black Cross, the Purple Cross, the Double Cross, the Children's home, the Dorcas Society, the Y.M.C.A., the Y.W.C.A., the Boy Scouts, the Jewish Relief, the Belgian Relief and every hospital in town. Then on top of it all came the Associated Charities and Salvation Army.

"The Government has so governed my business that I don't know who owns it. I am inspected, suspected, examined and re-examined, informed, required and commanded, so I don't know who I am, where I am, or why I am here. All I know is I am supposed to be an inexhaustible supply of money for every known need, desire, or hope of the human race. And because I will not sell all I have and go out and beg, borrow or steal money to give away, I have been cursed, discussed, boycotted, talked to, talked about, lied to, lied about, held up, hung up, robbed and nearly ruined, and the only reason I am clinging to life is to see what in the hell is coming next."

This distressed North Caro-

BEROS STUDIO

6116 ST. CLAIR AVE.

Our Studio is new, modern and spacious, possessing every convenience.

Call Tel. EN 0670

For appointment TO-DAY

OPEN SUNDAYS

11 A. M. TO 4 P. M.

FRANK CHAMPA'S

Glen Park Cafe

1040 E. 165 ST.

MUSIC EVERY FRID., SAT. SUN. Finest Beer, Liquor, Wines

Please Attend

Monday, January 16th at 7:30 P. M. there will be an important meeting at the office of SDZ, 6400 Clair Ave. This meeting is called by The Organ for the Fight Against Infantile Paralysis. All, who in the past so unselfishly have willingly helped in this phase of the cause, are urged to do so again. Come to the meeting next Monday night.

DEATH NOTICES

Burja, Frank — Uncle of Wash. Matjasic, Joseph Matjasic, Cernelich. Residence at 1387 E. 30 St. Kijewski, Julia — Mother of Mirlovich, Joseph — Residence at 1387 E. 30 St. Persek, Louis — Brother of West Virginia. Residence at 55 St. Samarin, Frank — Husband (nee Beck), father of Mary Rose Naujoks, Frank. Peter and brother of Josephine Matjasic. Residence at 1371 E. 43 St. Sneller, Margaret (nee Vidovick, Johanna) — Mother of Stanley, Pvt. Lawrence, Sgt. sister of Sam and John. Residence at 1222 E. 73 Place. Taylor, Mildred (nee Vidovick, Johanna) — Mother of daughter of John. Residence at 139 St. Jancar, Emilia — Residence at Parkgrove Ave. Vidovick, Johanna (nee Vidovick, Johanna) — Mother of Frank, James, Alice Horsfall, raga, Pauline Steffner, Frank, var, sister of Margaret Krall, in Pust, and Julia Smuk. Residence at 1364 E. 43 St. Zupancic, Joseph — Son of Bolka, brother of Anthony, son of Morgan, Frances Dunn and Pk. zation. Residence at 856 E. 73 St.

CERTIFIED

TYPEWRITER

SERVICE

1127 E. 66th St.

TYPEWRITERS AND ADDING MACHINES RENTED and REPAIRED. RIBBONS AND CARBON PAPER. J. MEERHAR. Call Henderson 9000

FOR WEDDINGS AND ALL FORMAL OCCASIONS

FULL DRESS
TUXEDOS
CUTAWAYS

Gornik
6217 ST. CLAIR AVE.
DRESS SUIT RENTALS

Henderson 2395

BUY MORE BONDS!